

הוא הראוי למילגה בת חצי מיליון ל"י להשתלמות בארצות-הברית. אין לכעוס עליו על שבחר בעצמו. הוא בודאי יודע מה שהוא עושה.

מ. קופר, פתח-תקווה

סינמה-בלאש

רק עתה הגיעה לידי כתבתכם על מה שאירע בממשלה בעת הדיון על הסיוע להברות-הסרטים, שביקשו להפיק סרט על מיבצע יונתן (העולם הזה 2033). הדברים נראים כהמצאה דימוינית. אילולא הגיעו

איש-השנה כבר הרבה שנים לא היתה המדינה מרויחת תקופה כה ארוכה למעשיו של אדם יחיד, כפי שהתרכזה השנה במיבציה של האצנית אסתר רוט-שחמורוב, על מסלול-הריצה באולימפיאדת מונטריאול. אסתר, שהמדינה כולה עקבה אחריה במתח ובחרדה, ואשר הביאה למדינה כבוד למרות שלא זכתה באף מדליה אולימפית, היא לדעתי איש (או אשת) השנה תשל"ו.

מאיר כר-רצון, חיפה
אין לי ספק שהתואר איש-השנה מגיע לקצין-הצנחנים הראשי, תת-אלוף דן שומר, אשר עמד בראש הפושטים על נמל-התעופה של אנטבה, במיבצע הצבאי ש-שיקם את המוראל הפגוע של העם.

צבי פוזילוב, ירושלים
...איש-השנה הוא הרב משה לווינגר, המנהיג הרוחני של גוש-אמונים, הגוף ששם השנה ללעג ולקלס את ממשלת-ישראל, והוכיח מיהו השליט האמיתי במדינה.

מרים שני, תל-אביב
...תופיק זייד, ראש-העירייה הקומוניסטי של נצרת, המסמל באישיותו את מאורעות יום-האדמה, שהיו האירוע המשמעותי ביותר שהתחולל במדינה בשנה האחרונה. גיורא דיינשטיין, בת-ים

אני לא יודע מי בדיוק האיש המסמל את התופעה הזאת, אבל ברור לי שזאת התופעה שמתוכה צריך לבחור את איש-השנה תשל"ו. אני מתכוון לתופעה הפרוטקשן והאלימות בחיי היום-יום של האזרח, ש-הפכה את החיים בישראל בשנת תשל"ו ממש בלתי-נשבלים.

מ. מורחי, תל-אביב

מוצא נחוש

רק קנאים צרי-אופק וחסידי-רבות, עינם תהיה צרה ביציאת-השתלמות של מנכ"ל משרד-החינוך אלעד פלד. במקום להעריך את מסירותו של המנכ"ל, ואת הקרבתו ונכונותו להוסיף דעת כדי לנהל את ענייני החינוך והתרבות של המדינה, תקפתם אותו בצורה גסה ומשוללת יסוד (העולם הזה 2033). מה אתם רוצים? שבראש המשרד המופקד על חינוך הנוער יעמוד אדם נבצר מדעת?

יעקב נוריא, ירושלים

קראתי בעיתונים את תגובתו של מנכ"ל משרד-החינוך, האלוף (מיל.) אלעד פלד, על גילויי העוול הזה בפרשת המילגות שהוא קיבל. צריך אדם להיות בעל מצח נחושה כדי לשטון מה שטען פלד, כי "מקורות אלה (שמימנו את לימודיו) אינם עומדים לרשות ממשלת-ישראל או האזרח

הישראלי למימון מופעלים סוציאליים וחינוכיים רגילים. האם קיבל מר פלד את המילגות, בסך הכול של 47 אלף דולר, בזכות היותו אזרח טנגניקה, או משום שהתגלה כעילוי חסר-אזרחות העשוי לתרום תרומה אוניברסלית לאנושות? אם שר-החינוך לא יורה מייד לאלוף (מיל.) פלד להפסיק את השתלמותו ולהזדרז לארץ, מן הראוי למצוא מייד מילגה נוספת עבור אהרון ידליון עצמו.

יהודה בר, תל-אביב
כמי שמופקד על הענקת המילגות במדינה, מן הסתם יכול היה אלעד פלד לשפוט-בצורה האובייקטיבית ביותר מי

גחלת 100% הצמדה ב-

להורים של 40,000 החוסכים ב"גחלת" אין בעיות שכר לימוד בתיכון וגבוה. הורים, הסירו דאגה זו מראשיכם, תנו ל"גחלת" לדאוג לחינוך ילדיכם!

למען הילד חיסכו ב"גחלת" גמול חסכון לחינוך תיכון וגבוה מיסודה של עיריית תל-אביב-יפו. ההרשמה בלשכות המודיעין העירוניות וב"גחלת", אלנבי 96

הערב בהגרלת כדור הזהב של מכעל הכיס

פרס ראשון	500.000
פרס כדור הזהב	400.000
פרס ראשון עשוי להצטבר ל:	900.000

הערב בטלוויזיה תוצאות ההגרלה

ספור אהבתם הנצחי של שני ענקי הוליווד

סרטו של סידי פיורי
גיבל ולומברד
עו
ג'יימס ברולין בתפקיד קלרק גיבל
ג'יל הלייבורג בתפקיד קרול לומברד
בכורה ארצית
ב"דקל" ת"א
שבוע 2
7.10, 9.30

טד אשלי וידור*

אלי ידיעות, ממקורות אחרים, המעידות כי כל הכתוב בכתבה הוא אמת ויציב, לא הייתי מאמין למה שנכתב שם. לאור כל זה, יש לי הצעה: אם שרי ממשלת ישראל כל-כך להוטים להיות בעצמם מפקי-סרטים, אולי מוטב שישראל תהפוך במקום מדינה, לחברה להפקת-סרטים? כל הארץ תהיה אולפן אחד גדול. אלופי המסכ"ל יהיו התסריטאים שימצאו את עלילות סירטי המתח והפעולה, וחיללי צה"ל יהיו השחקנים. הממשלה תהיה מועצת-המנהלים של חברת-הסרטים הגדולה הזאת, וכך יוכלו חבריה לזכות בכבוד להשתתף בפסטיבלי-סרטים, ולדבר אישית עם כוכבי-קולנוע אמיתיים.

ליאור מזוס, גבעתיים
או מה אם טד אשלי, המפיק של חברת האחים וורנר, הוא חבר אישי של ראשי הממשלה? האם בגלל זה צריכה מדינת ישראל להסתכסך עם חברות-הסרטים האחרות? ייתכן שבהענקת הזכות לשיתוף-פעולה עם צה"ל קנתה הממשלה את ידי דותה של חברת וורנר, אבל היא רכשה לה גם עשרים שונאים בחברות אחרות. או שמא צריכים מפיקי-קולנוע בעולם לדעת, שרק מי שעורך נשפים ומסיבות לראשי-הממשלה זכאי לקבל סיוע מה מדינה?

ה. נ., הרצליה

העונש על "סבוי"

בגיליון האחרון (העולם הזה 2033), פורסם מיכתבה של פרקליטת מישפט המי-חבלים ממלון סבוי שנועד, בין השאר, להגיב על מיכתבי הקודם בעניין השיפוט הצבאי בגדה. כתבתי אז, כי בהתחשב באופיו האכזרי של הרצח בסבוי, לא היה מקום להטיל עונש אחר זולתי עונש-מוות.

הגברת לאה צמל מביאה כנגדי שתי טענות מרכזיות: שלא הוכח הגורם הישיר למותם של הקורבנות, ושאל"מ עוזי יאירי ז"ל גרם, במועד מוקדם יותר, למותם של אורחים ערבים בבירות. מתקבל הרור שם, כי ניתן לראות בנפילתו אקט של ההשגחה העליונה. אין ברצוני להתייחס לנקודה השנייה, אשר להוכחת ההאשמה ברצח: הגברת צמל מדגישה במיכתבה, כי כל רצונם של הרוצחים היה להביא לידי שיתורו הבריות הכלואים בישראל. אם כן, מדוע חוברו מרעומים למיטעני-החבלה שהניחו במלון? הרי יכלו להסתפק במיטעני-סרק. מדוע עלינו להתייחס לא-נשים אלה באופן שונה מאשר לשודדי-בנק, המשתמשים בבני-ערובה לצורך התי-מקחות עם המישטרה?

מקובל שסניגור עושה מאמץ עליון כדי להגן על לקוחותיו, ולנסות להוכיח את